

Sygn. akt III KO 54/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z zażalenia **H. L.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

z dnia 26 lutego 2020 r., w sprawie PR Ds. (...)

o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2020 r.

wniosku Sądu Rejonowego w G.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w E. .

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. postanowieniem z dnia 26 lutego 2020 r., PR Ds. (...), na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie zgłoszonego przez H. L. podejrzenia popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w nieustalonym czasie nie wcześniej niż 29 listopada 2019 r. i nie później niż 21 stycznia 2020 r. w G. przez sędziego Sądu Rejonowego w G. orzekającego w sprawie II Kp (...), poprzez wydanie zarządzenia o wyznaczeniu terminu posiedzenia w przedmiocie rozpoznania zażalenia H. L. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa sygn. PR Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w G. i

działanie tym na szkodę interesu prywatnego H. L. , tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Zażalenie na to postanowienie, złożone przez zawiadamiającego H. L., prokurator przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. – z wnioskiem o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Wymieniony Sąd postanowieniem z dnia 25 maja 2020 r., sygn. akt X Kp (...), na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wskazał, że jedną z osób, która w ocenie skarżącego miała dopuścić się popełnienia przestępstwa na jego szkodę jest sędzia Sądu Rejonowego w G. , a czyn miał zostać popełniony w postępowaniu prowadzonym przed tym Sądem. Powoduje to, że rozpatrzenie zażalenia skarżącego przez Sąd Rejonowy w G. mogłoby wywołać, tak po stronie opinii publicznej, jak i samego pokrzywdzonego, uzasadnione wątpliwości co do bezstronności w rozpoznaniu tej sprawy – jakkolwiek byłyby one chybione. Podkreślił również Sąd, że mogłoby to skutkować kierowaniem przez opinię publiczną zarzutów związanych z „solidaryzowaniem się” sędziów z tego samego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie wskazywano na wyjątkowy charakter przepisu art. 37 k.p.k., jako dopuszczającego możliwość odstąpienia od fundamentalnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Akcentowano również, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie tego przepisu może nastąpić m.in. wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W niniejszej sprawie taki przypadek występuje. Sąd Rejonowy w G. , rozpoznając w wydziale karnym sprawę z zażalenia H. L. , miałby oceniać prawidłowość decyzji prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sugerowanego przez autora zażalenia popełnienia przestępstwa przez sędziego tego Sądu i to w toku postępowania prowadzonego również w wydziale karnym.

Nie jest wskazane, by taka sytuacja zaistniała, nawet jeżeli mieć na uwadze, że nie chodzi o sprawę, w której jako oskarżony występowałby sędzia sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Wręcz nieuchronne byłoby wtedy pojawienie się mających cechę racjonalności głosów, w pierwszej kolejności autora zażalenia, podających w wątpliwość zdolność wspomnianego Sądu do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy. Zatem należy zgodzić się z Sądem Rejonowym w G. , że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Z pożytkiem dla społecznego postrzegania wymiaru sprawiedliwości zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania zażaleniowego w sposób wolny od podejrzeń co do braku obiektywizmu organu orzekającego, jak też usprawni to postępowanie, przy spodziewanym składaniu przez sędziów wniosków o wyłączenie od udziału w sprawie w razie pozostawienia jej w sądzie właściwym miejscowo.

Z powyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy orzekł w sposób przewidziany art. 37 k.p.k. i przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania nieodległemu od G. Sądowi Rejonowemu w E..